

Sygnatura akt IV Ka 793/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Adam Pietrzak
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku

sprawy **A. Ł.**

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 10 września 2013 roku, sygnatura akt II K 1459/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 180 zł opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 793 / 13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 10 września 2013r. sygn. akt II K 1459 /12:

I. Oskarżonego A. Ł. uznał za winnego tego, że w dniu 8 sierpnia 2012 roku w W., woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 8,06 g netto tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł. warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego A. Ł., na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres jego zatrzymania w dniach 8 i 9 sierpnia 2012 r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie amfetaminy o wadze 6,97 grama netto przechowywanej w bezpiecznej kopercie;

V. zasądził od oskarżonego A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 90 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 300 zł.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy.

Apelujący na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie

- art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk i art. 5 § 2 kpk poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkującą z jednej strony odmówieniem wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego A. Ł. i zeznaniom świadka P. W., z drugiej zaś uznaniem, iż zeznania świadka P. K., Ł. R., J. Ś. i G. W. uzupełnione dodatkowo o dowód w postaci wyników ekspertyzy z zakresu chemii są wystarczające do przyjęcia sprawstwa i winy oskarżonego, podczas gdy tenże materiał dowodowy z uwagi na cechujące go ułomności nie pozwala na taki osąd, a rodzące się w trakcie jego analizy wątpliwości winny być rozstrzygane na korzyść oskarżonego, czego Sąd nie uczynił;

- art. 201 kpk poprzez przyjęcie, że opinia Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Głównej Policji we W. (Opinia NR (...)), jest jasna i stanowi wiarygodne źródło materiału dowodowego w sytuacji gdy sposób przeprowadzenia badań narkotyku przekazanego do analizy (odstąpienie od badań profilujących), jaki i sama waga narkotyku oraz jego fizyczna postać i barwa, różnią się ilościowo i jakościowo od materiału dostarczonego do badań, co wskazuje na przebadanie innego środka niż ten który rzekomo był w posiadaniu oskarżonego.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony A. Ł. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, mimo, iż oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i jurysdykcyjnego konsekwentnie zaprzeczał, aby dopuścił się jego popełnienia i nie przyznał się do winy, a zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie pozwala na uznanie go winnym popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. Ł. od zarzucanego mu czynu,

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie trafne ustalenia faktyczne, bo oparte o prawidłowo przeprowadzone i ocenione dowody. Wnioski końcowe o sprawstwie oraz zawinięciu oskarżonego mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności, zaś uzasadnienie pisemne wyroku odpowiada wymogom art. 424 kpk.

Apelujący kwestionuje prawidłowość ustaleń faktycznych wyroku, bazując głównie na stanowisku oskarżonego, który zaprzecza swemu sprawstwu. Nie ma racji apelujący podnosząc błędność oceny wiarygodności dowodów obciążających w postaci zeznań funkcjonariuszy policji, którzy ujawnili przestępstwo, tj P. K.i L. R., jak wskazał Sąd I instancji, czynność przeszukania oskarżonego była wywołana wiadomościami operacyjnymi o posiadaniu narkotyków, a wynik przeszukania podejrzenia te potwierdził, bo przecież to w kieszeni spodni oskarżonego ujawniono woreczki z amfetaminą w ilości 8,06 g netto. Fakt ten potwierdza także towarzyszący oskarżonemu wówczas świadek P. W., zaznaczając, że policjanci znaleźli narkotyki, ale nie u niego. Zeznania świadków J. Ś.i G. W.stanowią dowody uzupełniające, bo przecież świadkowie ci przybyli na miejsce przeszukania celem dokonania czynności procesowych już po ujawnieniu narkotyków u oskarżonego.

Błędnie apelujący oczekuje zdyskredytowania wyników analizy fizykochemicznej substancji zatrzymanej u oskarżonego. Nie ulega bowiem najmniejszej wątpliwości, że ujawniona u oskarżonego substancja została wstępnie zbadana testerem narkotykowym, co wskazało, że badana substancja może być narkotykiem w postaci amfetaminy (protokół k. 11), po czym zważono ją i zapakowano do bezpiecznych kopert depozytowych o numerach banderoli (...) i (...), po czym przesłano do laboratorium kryminalistycznego KWP we W. i tamże poddano stosownej analizie, wykazującej, że przedmiotowa substancja zawiera amfetaminę w postaci soli, która – w myśl ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. stanowi substancję psychotropową, której posiadanie jest zabronione. Oczywiście nie sposób nie dostrzegać faktu, że ilość substancji zatrzymanej u oskarżonego nieznacznie różni się od ilości przedstawionej do badań fizykochemicznych (7,27 g k. 63), ale okoliczność ta nie podważa samego faktu ujawnienia w w dniu 8 sierpnia 2012r. posiadaniu oskarżonego substancji psychotropowej soli amfetaminy w ilości 8,06g netto, powinna być natomiast wyjaśniona w odrębnym postępowaniu i jako taka nie stanowi podstawy do modyfikacji wyroku na korzyść oskarżonego czy uchylecia wyroku i skierowania sprawy do jej ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. Podnoszona w apelacji kwestia odstąpienia od badań profilujących zatrzymanej substancji także nie wpływa na prawidłowość ustaleń faktycznych wyroku. Otóż w opinii fizykochemicznej biegła wprost wskazała, iż takie badania wykonuje się w przypadkach ujawnienia amfetaminy w ilości co najmniej 30 g w jednym opakowaniu, co w sprawie przecież nie miało miejsca. Czy faktycznie barwa zatrzymanej substancji różniła się od tej przekazanej do badań to argument nietrafiony, bo pomiędzy kolorem białym i kremowym różnica jest znikoma.

Słusznie eksponował Sąd Rejonowy postawę oskarżonego, który na rozprawie w dniu 12 marca 2013r. (k. 107 akt) w obecności obrońcy z wyboru złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 kpk na karę grzywny(!) i był gotów przyznać się do winy, by uzyskać skazanie właśnie na grzywnę. Tego rodzaju postawa procesowa oskarżonego dyskredytuje twierdzenia o niewinności oskarżonego.

Tak więc zawinienie oskarżonego jak i przyjęta kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie wzbudza najmniejszych wątpliwości.

Niezasadnym byłoby korygowanie wymiaru kary. W tej mierze motywy zaskarżonego wyroku zasługują na pełną aprobatę. Oskarżony, jak to podkreślił Sąd Rejonowy, był już karany sędownie ale jest sprawcą bardzo młodym, o stosunkowo pozytywnej opinii środowiskowej. W świetle okoliczności faktycznych popełnionego występku i dyrektyw art.53 kk brak jest podstaw do uznania, by rozstrzygnięcie o karze 1-go roku pozbawienia wolności, zatem orzeczonej nieznacznie powyżej najniższego ustawowego zagrożenia i w dodatku z dobrodziejstwem probacji, to konsekwencja karna rażąco niewspółmiernie surowa w rozumieniu przepisu art.438 pkt. 4 kpk.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 kpk i art. 627 kpk oraz na podstawie art.8 w zw. z art.2 ust.1 pkt.3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, obciążając nimi oskarżonego wobec przegrania apelacji.